

Kaevurkoerad aias

Mida teha, kui koer kipub õue üles kaevama? Selgub, et parim lahendus on rajada koerale aeda omaette kaevamisnurgake.

Lugeja küsis, mida teha noore koeraga, kes aeda üles kaevama kipub. Kaevaja pole sedakorda urukoer, kellele käikude rajamine lausa tõumane on, vaid väliselt ülimalt soliidne retriiver.

Miks nad kaevavad?

Samas on Internetis niisuguste koeratõugude loetelus, kes keskmisest enam kaevama kipuvad, taksi, kelgukoera, afganistani hurda ja terjerite kõrval mainitud ka just retriivereid.

Retriiver on aretatud jahikoeraks. Jahikoerana on ta aktiivne ja innukas, koduhoovis lonkides see koer oma energiat ära ei kuluta, vaid vajab vähemalt paaritunnist jalutuskäiku. Vähe veel sellest, et ta liikumist vajab – kui retriiver ei saa oma mõistuse tarvis piisavalt “nuputamisülesandeid”, hakkab ta selgest tühimusest ise enesele tegevust otsima – arvake ise, missugust.

Lisaks sellele on retriiver ülimalt n-ö inimese koer – üksinda õues ringi luusimist ta ei naudi, vaid hakkab ka siis igavusest lollusi tegema.

Tegelikult kipuvad peaaegu kõik koerad mingil eluhetkel maad kaevama. Põhjuseid võib olla mitu. Näiteks on põnev vaadata, mida see pererahvas seal peenras õieti tegi (seepärast soovitatakse, taimi istutada ega isegi mitte rohida ei maksa koera nähes).

Või on mulla alt tunda põnevaid lõhnu (meie seda ju kontrollida ei oska, kas on ja kas need ka põnevad on – oleme selles osas üsna tundetud...).

Või on aia taga midagi põnevat ja sellepärast oleks tarvis end sealt alt läbi kaevata.

Või on ilm liiga kuum ja seetõttu tarvis jahedamat mulda kätte saada, kuhu end jahutamiseks pikali visata.

Või on närvid näiteks pererahva töölemineku ja üksijäetuse pärast krussis ning enese maharahustamiseks on vaja midagi suurt ette võtta...

Või on lihtsalt energiat liialt palju üle jäänud ja igavus tapab. No midagi ju peab siis tegema, või kuidas?

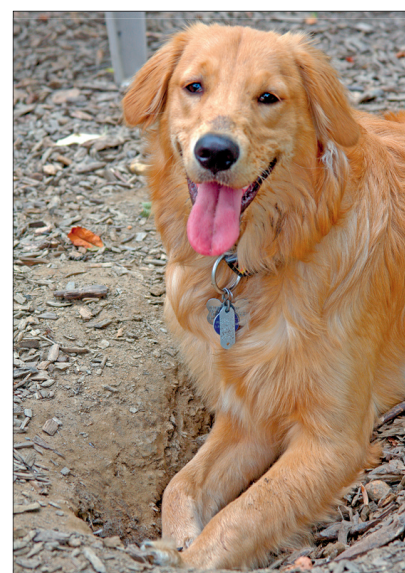
Mida teha?

Targad inimesed on soovitanud eraldada aias ala, kuhu koer kunagi ei astu ning kus kasvavad ilutaimed, ning teise, kus reeglid on lödvemad. Või teha piirdeaed mõne eriti kalli lillepeenra või puu ümber (ainult et siis ei tohi sellest ka ise üle astuda ja koerale ei maksa hüppega tõkete ületamist õpetada).

Räägitakse veel võimalusest peita koera kaevatud aukudesse enne nende täis ajamist looma enda väljaheitteid. Sellest soovitusel pole aga abi, kui loom kaevab kõikjal terves aias.

Kui koer kaevab selleks, et aiast välja pääseda, tuleb aiavõrk sügavale maa sisse kaevata.

Nende tõugude puhul, kellele kaevamine on loomuomane, soovitatakse aeda rajada koerale kaevamiseks mõeldud ala, mille piirid on selgelt tähistatud – nurkadesse suured kivid või väi-

Koera vaatepunktist pole kaevamises midagi halba.

kesed postid pandud. See kaevamisala tuleks mõnevõrra ära kobestada ja koera seal kaevamise eest hooltega kiita.

Kui näed, et koer kaevab ikka mujal, siis tuleb keelata ja koer tema oma kaevamispaika tuua. Ja kiita, kiita, kiita otskohe, kui ta seal kaevama hakkab.

Õeldakse, et kui koera oma kaevamiskohta peita mulla ja liiva alla manguasju või koeramaiustusi, hakkab just seal tuhnimine loomale veel rohkem meeldima.

Koera vaatepunktist pole kaevamises midagi halba, seetõttu on tal ka raske mõista, miks see peremehe nii närviliseks teeb.

ANNELI SIHVART